

Clinic med ANN LINDBERG

Ann Lindberg är Sveriges enda utbildade Equustränare. Hon har jobbat och tränat för självaste Monty Roberts i USA. Hon bor på en vacker gård mellan Skurup och Sturup där hon kan ta emot hästar och ryttare som behöver hjälp på olika sätt. Hon är efterfrågad i hela norden men hon tog sig ändå tid att komma till oss i vårt kalla ridhus.

Det var fem minus i ridhuset, ändå var vi ett tjugotal varmt klädda människor som kom till clinicen med Ann Lindberg.

Det vi gjorde allra först var att vi satte upp en rund inhägnad i ridhuset. Den runda paddocken är till för att Ann inte ska behöva springa runt i

hela ridhuset. Är man tvungen att jobba med hästen på ett för stort område så krävs det mer arbete av tränaren och då är det svårt att vara avslappnad. Det är även av säkerhetsskäl för oss som är publik. Det är inte så kul att stå i ett ridhus med en lös häst som funderar på vem det är som bestämmer. Rundpaddocken består av stålgaller som Ann kan ta med sig när hon åker ut på sina clinicar. Den var ordentligt tung men vi var många som hjälpte till så det gick fort att få upp den.

Sedan gick Ann igenom hur hon jobbar med hästar. Hon använder sig av något som heter Equus. Hästen eget "språk". Rörelser, tecken och instinkter som hästen använder sig av både mot andra hästar och rovdjur.

Ann börjar med att sända iväg hästen lös i den runda paddocken. Hon låter den inte sakta ner eller komma in till henne förrän den har gett henne visa tecken.

Innerörat ska vara låst på Ann, volten ska minskas, hästen ska slicka sig om munnen och till slut ska den sänka sin hals och huvud.

När hästen har gett alla tecken så sänker Ann sin blick, böjer in händerna mot kroppen och vänder ryggen till hästen och bjuder in den. Hästen kommer fram till Ann och Ann ger den en klapp mellan ögonen. Det är det som kallas för Join-up

Hon klappar mellan ögonen på hästen för där ser den inget och det är höjden av tillit om hästen låter dig smeka den där. Sedan går hon iväg och hästen följer henne utav egen fri vilja.

När hästen följer Ann kallas det för **Follow-up**.

Den första häst som kom in var den lilla vita ponnyn Shy och hennes ägare Ciara. Ciara är 12 år gammal och tävlar framgångsrikt med Shy i hoppning. Shy var klippt med ett hjärta på rumpan som Ciara hade hållt glitter på. Shy var så fin.

Medan Ann berättade vad de skulle göra för publiken, så fick Ciara hjälp av Anns assistent som heter Tess. Tess visade Ciara hur hon skulle gå med Shy i en gramma som kallas för Duallygramma.

Duallygrimman har Monty Roberts själv utformat.

Om man måste tillrättavisa hästen så ger den ett tryck över nosryggen istället för nacken som vanliga grimmor gör. I nacken sitter det 20 000 nerver som kopplar ihop delar av hästen med hjärnan. Om en häst är halt i ett bakben så kan det vara tränset som inte passar och trycker på nerver som är kopplade med benen.

Ann hjälpte Ciara att placera sig rätt och föra ögonen på rätt sätt inne i den runda paddoken. Ciara gjorde en superbra join-up och follow-up, och Shy följde Ciara utan grimmskaft. Ann berättade undertiden att Shy som då är 17 år gammal tar väl hand om sin ägare. Shy gör för det mesta som Ciara ber henne om men Shy har ett litet övertag över Ciara. Det är ungefär som att Shy säger att jag gör som du vill så länge du vill samma som jag. Och Shy älskar sin Ciara.

Sedan var det Ingemars valack Santos som fick komma in. Han är 22 år gammal och vet om det. Han har sett det mesta och vet det mesta, tycker han. Och här fick Ann jobba, för Santos tyckte inte alls att människor ska bestämma för han vet ju bättre. Han började med att visa hur stor och stark han är genom att springa runt och slå med frambenen i marken.

Men Ann bekymrade sig inte så mycket utan bara bad honom att fortsätta springa.

Då såg man hur Santos bestämde sig för att inte bry sig om Ann men hästar kan inte ignorera sitt eget språk och när Santos förstod att Ann menade allvar

och hon backade inte, så skrev Santos under kontraktet att låta Ann bestämma vad de skulle göra.

Nästa häst var Lis Indra. När Ann släppte henne lös i den runda paddocken såg man att hon sprang med huvudet utåtställt. Detta gjorde hon för hon har blivit mycket longerad när hon var yngre. En häst som blir longerad utan inspänningar skjuter ut ytterbög för att balansera upp sig och bygger musklerna snett. Det räcker med tre veckors logering så är hästen sned.

Trots detta så hade Lis Indra full kontroll på var och vad Ann höll på med. Lis Indra gjorde en fin join-up och follow-up.

Nu är det så att Malin, ägaren, har ett mål. Hon vill kunna rida Lis i bara grimma. Tänk så underbart det hade varit om man kan hämta sin häst i beteshagen en varm sommarkväll. Ta på grimma och grimmskaft och rida barbacka ner till havet och bada.

Nu kom Anns assistent väl till pass. Ann och Tess satte på sadel på Lis och Ann tömkörde Lis i Dolygrimman. Sedan slängde Ann upp Tess i sadeln och Tess red runt i bara grimman. Hon gjorde åttor, serpentiner och halter. Ann sa att om man vill rida sin häst i bara grimma så det viktigaste man måste lära hästen är att stanna. Innan man kan det till hundra procent så ska man inte ge sig iväg ut.

Sedan var det en välbehövlig paus då vi alla gick in och värmdes oss i Våfflan och fick i oss lite varm mat och dryck. Vi kunde även prata med Ann i lugn och ro.

Sedan tog vi Falken som har det jobbigt med transporter.

Ann gjorde en join-up och follow-up och det gick som det brukar, väldigt bra. Ann berättade att denna häst är väldigt nervös och försöker hela tiden ta med sig sin människa och fly för här kan man faktiskt dö.

Nu fick publiken vara med och jobba. Vi tog en del av gallren och gjorde en gång till transporten. Ann gick fram till gången och gick in med Falken i transporten. När hon sedan skulle gå ut så gick det väldigt fort. De som höll i gallren fick gå närmre så det blev en rektangelformad inhägnad. Ann gick upp igen och Falken bokstavligen sprang upp på transporten. Ann bad honom backa ut igen och han kom som ett skott. Ann fortsatte att gå in och ut med Falken. Det Ann vill var att Falken skulle gå på lugnt och gå av lugnt. Inte slänga sig upp och slänga sig ut. Och i slutet

gick han lugnt bredvid Ann upp i transporten med hängande grimskäft.

Ann berättade det att Falken inte är rädd för transporten utan för alla ljud och rörelser. Falken måste miljötränas. Med en sådan häst så får man inte vara försiktig utan vara lugn och tycka att allt som händer är hur naturligt som helst. Kommer det en plastpåse flygande ska man tänka att det alltid flyger omkring plastpåsar. Hur naturlig som helst.

Clinicen avslutades med Emmas häst Al Khames. Ett femmårigt arabiskt fullblod som inte är

inriden och är rädd när det kommer saker uppe på hans rygg. Han har vant sig vid sadel men det har varit jobbigt för Emma att ta sig upp på hans rygg. Hon har kommit så pass långt att hon kan hänga på Al Khames rygg.

Ann gjorde Join-up och follow-up och även tömkörning. Sedan lämnade Ann över till Emma och Tess. Tess hjälpte Emma att hänga på Al Khames rygg och sedan tog Ann och Tess över.

Ann höll i Al Khames och hjälpte Tess upp. När Tess svängde över benet och satte sig mjukt i sadeln så såg det ut som att Al Khames skulle sätta sig ner. Men han fann sig snabbt och sedan kunde han gå runt med Tess på ryggen medan Ann lede honom runt.

Vi var alla stelfrusna in i mägermen väldigt nöjda. Det är en riktig Aha-upplevelse när man får se Ann jobba med hästar.

Om du vill få kontakt med Ann så heter hennes hemsida hastpedagogen.se.

Med hennes hjälp lär du dig att ha hand med häst på ett dramafritt sätt. Ha det nu riktigt bra med era hästar så syns vi väl i stallet. Kram